

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola ad Ephesios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

Εμοὶ δὲ μὴ γήγοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. ὁ μακάριος Ἰακώβ Δαυὶδ· καυχῆσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρι μου. ἔστι δὲ σοφὸς καὶ ἀνομιχεύων ὁ λόγος. οὐ γὰρ ἐν ἀνθρώπῳ κατασκευάσθαι γρημαλλον ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπὶ θεῷ. πῶς ἔν ὁ Παῦλος ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ καυχᾶσθαι φησιν; ἔτι γὰρ μαλλον ἐπὶ θεῷ τῷ δρᾶν σκοπὸς γὰρ οὗτος τοῖς ἄλλοις ἀγίοις. ἀλλ' ὑπαρχόντων πνευματόφορος, ἐν θανάτῳ Χριστοῦ καυχᾶσθαι φησιν. οἶδεν οὖν ἅρα θεὸν ὄντα καὶ ἀληθῆ, καὶ δι' ἡμᾶς παθόντα σαρκί.

Ex t̄is ἀδελφῶν Εφεσίου.

ΠΕΡΙ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς φησὶ καὶ τῷ ἐν ἐργατοῦ τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἡ δὲ ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγαίρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης δόξης, καὶ δόξοσις, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι πύτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. ἰδοὺ ὁ ἐνηργημένος ἐκ νεκρῶν κατέδικεν ὁ πατὴρ ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ, ὑπεράνω πάσης δόξης, καὶ δόξοσις, καὶ δυνάμεως, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου. ἅρα οὖν σπεύδει τῇ ὑπὲρ πάντων φύσει καθ' ἡμᾶς νοοῦμενος ἀνθρώπος, καὶ ἕτερον οὐδέν; ἢ ὅτι ὅτιν ἀληθές, ὡς θεὸς ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ὑπαρχόντων ὁμοούσιος τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πέφηνεν ἐξ αὐτοῦ, ἀεροσλαβῶν δὲ ἄ

* al. τῶν ἀνθρώπων οἰκονομικῶς, ἵνα ἐν αὐτῷ

Mihi autem abst̄i gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi; per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Beatus David canit: Gloriabor in Deo salutari meo. Utique sapiens, & sancto viro conueniens dictum: non enim in homine gloriari nobis fas est, sed in Deo. Quomodo ergo Paulus in cruce Domini gloriari se prædicat, cum in Deo potius id fieri oporteret? Nam hic aliorum sanctorum scopus semper extitit. Atqui etiam Paulus diuino Spiritu non carebat; & tamen in Christi morte gloriari non dubitat. Norat ergo verum Deum esse, etiam si nostri causa in carne mortem perpeffus foret.

Galan. c. 6. v. 14.

Ex epistola ad Ephesios.

SECUNDVM operationem potentie virtutis eius (est hic sermo de Deo & Patre) quam operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constituens ad dexteram suam in celestibus super omnem principatum, & potestatem, & virtutem, & dominationem, & omne nomen quod nominatur, non solum in hoc seculo, sed etiam in futuro. En illum ipsum quem ex mortuis exsuscitavit, constituit Pater ad dexteram suam supra omnem principatum, & potestatem, & virtutem, & omne nomen quod nominatur. Numquid ergo homo nostri similis, & nihil aliud, in naturæ omnium supremæ dextera asfidet? an quod verum est, ut Deus homo factus? Verbum namque Patri, prout ab eo procedit, consubstantiale, natura humana dispensatorie assumpta, factum est homo. Quare effectum est, ut in vno eodemque simul Deus existat, & homo, & ἀνθρώπος ὁ

Ephes. c. 1. v. 19.

steret, & homo, diuina gloria redimitus.

Ephes. c. 2. v. 11.

Propter quod memores estote, quod aliquando vos eratis gentes in carne, qui dicebamini preputium ab ea qua dicitur circumciso in carne, manufacta: quod eratis illo in tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israel, & hospites testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. Si gentes Christum non habentes, in impietate secundum hunc mundum perseuerabant; postquam autem ipsum habere coeperunt, absque Deo non fuerunt: quid ita Christus non est Deus?

Ephes. c. 3. v. 14.

Huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, ex quo omnis paternitas in caelis & in terra nominatur; ut det vobis secundum diuinitas glorie sue, virtute corroborari per Spiritum eius in interiori homine, Christum habitare per fidem in cordibus vestris. Nomen hoc Christus Iesus (vt sapissime iam ante monuimus) vbique Dei Patris Verbum humana forma indutum significat. Si ergo Christus (posteaquam Verbum, quod ipsum quoque per spiritum vt Deus in nobis inhabitat, carne semel assumpsit) non est Deus; quomodo per fidem in cordibus nostris inhabitare dicitur? Rursum si communis homo est Christus, & filius ab eo diuersus, qui natura filius est, & solus ex Deo natus est; quis, quaeso, est ille, qui habitat in nobis? Aut quomodo in hominibus inhabitat per fidem? cum Ioannes de eo dilucide dicat: In hoc cognoscimus, quod in eo manemus, & ipse in nobis est, quoniam de spiritu suo dedit nobis.

1. Ioan. c. 4. v. 13.

αὐτὸς, καὶ διὰ τὸ τοῦ ἁγίου δόξης κατεσεμμένον;

ANNO CHRISTI 431.

Διὸ μνημονύετε, ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χηροποιήτου ὅτι ἦτε ἐν τῷ κατεσφαινωμένῳ χρωεῖ Χειρῶν, ἀπληροτελειωμένοι τῆς πολιτείας Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῆς διαθηκῆς, τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄδιοι ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐπειδὴ οὖν ἐχόντες τὰ ἔθνη διεπέλωσεν ἐν ἀδελότητι καὶ κόσμον ἐπειδὴ ἡ αὐτῶν ἐχθήκασιν, οὐ μεμνήκασιν ἄδιοι πῶς ἄρα οὐ θεὸς ὁ Χειρῶν;

Τούτου χάριν κάμνω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα, ὃς οὐ πᾶσα πατέρα ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὀνομάζεται ἵνα δώῃ ὑμῖν καὶ τὸ πλεον τῆς δόξης αὐτοῦ, διωάμει κραταιωθῆσθε διὰ τῆς πνεύματος αὐτοῦ εἰς ἔσω δύνασθον, κατοιῆσαι τὸν Χειρῶν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ὁ Χειρῶν Ἰησοῦς ὀνομα, κατὰ πλειστάκις εἰρήκαμεν, ἀνθρώποι μορφῆ ἐν θεῷ πεφηνότα λόγον σημαίνε πνεύματος. πῶς οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν κατοικεῖ διὰ τῆς πίστεως, εἰ μὴ νοεῖται θεός, ἐνώσανται ἐαυτῶν πλὴν σαρκὸς τῆς λόγου, ὅς καὶ θεῶς ἐν ἡμῖν κατοικεῖ διὰ τῆς πνεύματος; εἰ ὁ κοινὸς ἀνθρώπος ὁ Χειρῶν, καὶ ἕτερος υἱὸς πατρὸς φύσις καὶ μόνον, φημι δὴ ἐν θεῷ ὡς ὁ ἐν ἡμῖν κατοικῶν; ἢ πῶς ἀνθρώποις διὰ πίστεως ἐνοικεῖται; καίτοι λέγονται Ἰωάννου σαφῶς πρὸς τὸν Χειρῶν ἐν τούτῳ γνωσκόμεν, ὅτι ἐν ἡμῖν ἔστιν, ὅτι ἐν τῷ πνεύματος αὐτοῦ ἐδώκεν ἡμῖν.